

entrebancar v. tr. Venir-se, quit-
 com, a pesar entre cames, (al algu)
 impedit-li o dificultant-li la mar-
 xa. Ajuts los colls al mig del car-
rer entrebancuen els viants:
tots hi ensopquen ⁷ || pron. Bopar,
 trobar-se, algu, amb quicon que,
 posant-se entre cames, li impedeix
 o dificulta la marxa, entrebancant
l'entranca a les forques ni he entre-
bancat amb un tamboret i he
caigut. | Fig. entrebancar-se i
entrebancós -osa adj: Ple
 d'entrebancos

7 | Fig. nil obstacles haurien
vingut a entrebancar la
realització d'aguda em-
presa;

7; ensopgar.

6 parlant